

บทความวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน The Development of Reading Aloud Achievement of Matthayomsuksa 2 Students at Ban Huadong School through Pinyin Reading Exercises

ก่อเกียรติ ทรัพย์คำจันทร์¹, สุทธิดา จันนา², จิดาภา อุตขันธ์³ และ พรพิมล ตะโจระกัง⁴
Kaukait Subkumjun¹, Sutthida Channa², Jidapa Auttakhon³ and Phonphimon Pinaphang⁴

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ : 14 ตุลาคม 2568

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ : 16 พฤศจิกายน 2568

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 5 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) พิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง หลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ว่ามีคะแนน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้หรือไม่ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านพินอินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านพินอินโดยใช้แบบฝึกทักษะ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านห้วยดง อำเภอนาคู จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน (2) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านพินอิน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอินของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะมีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านพินอินของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอินโดยรวมอยู่ในระดับมาก

¹ นักวิชาการอิสระ Email: 613561010316@rmu.ac.th

² นักวิชาการอิสระ Email: Sudttidajanna@gmail.com

³ ครูโรงเรียนบ้านห้วยดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
Email: Chidapaauttakhon@gmail.com

⁴ ครูโรงเรียนบ้านห้วยดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
Email: phonphimon1001@gmail.com

ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.39 โดยระดับความพึงพอใจเป็นรายข้อทั้งหมดอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนภาษาจีน, แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน, สัทอักษรพินอิน

Abstract

The objectives of this research were (1) to examine whether the learning achievement scores of Grade 8 students at Ban Huadong School after learning through the Pinyin Reading Skill Exercises were higher than the established criterion of 70 percent, (2) to compare the Pinyin reading achievement of Grade 8 students at Ban Huadong School before and after learning with the Pinyin Reading Skill Exercises, and (3) to study the students' satisfaction with the learning activities on Pinyin reading using the skill exercises.

The sample consisted of Grade 8 students at Ban Huadong School, Na Dun District, Maha Sarakham Province, under the Maha Sarakham Primary Educational Service Area Office 2, during the second semester of the 2024 academic year. The sample was selected by purposive sampling. The research instruments used in this study included (1) one lesson plan, (2) a set of Pinyin Reading Skill Exercises, (3) a practical achievement test consisting of 20 items, and (4) a student satisfaction questionnaire regarding the learning activities using the Pinyin Reading Skill Exercises. The results of the study revealed that: (1) The students' learning achievement in Pinyin reading after using the skill practice exercises was significantly higher than the set criterion of 70 percent. (2) The students' post-learning achievement scores were significantly higher than their pre-learning scores at the .05 level of statistical significance, indicating that the practice exercises were effective in enhancing students' Pinyin reading skills. (3) The students' overall satisfaction with the learning activities using the Pinyin reading skill exercises was at a high level, with a mean score of 4.15 and a standard deviation (S.D.) of 0.39. The satisfaction levels for all individual items were also at a high level.

Keywords: Chinese language learning, Pinyin Reading Skill Exercises, Pinyin Phonetic Symbols

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาจีนนับได้ว่าเป็นภาษาที่ได้รับความสำคัญอย่างมากและมีผู้ใช้ทั่วโลกเนื่องจากสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือประเทศจีน เป็นประเทศที่มีบทบาท มีความสำคัญและมีอิทธิพลมากในระบบเศรษฐกิจโลก ประเทศจีนไม่เพียงแต่มีประชากรจำนวนมากเท่านั้นแต่ยังเป็นประเทศที่มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดทั้งด้านการศึกษาด้านเทคโนโลยี ด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวก และด้านเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจากภาคส่งออกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ประเทศจีนยังมีความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนกับนานาประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางโดยเฉพาะภาษาจีนกลางเพิ่มมากขึ้นนอกจากนี้จีนยังมีบทบาทต่อภาคธุรกิจอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าประเทศจีนได้มีอิทธิพลต่อการค้าการลงทุนของประเทศต่าง ๆ และภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่มีความสำคัญและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่ระบุว่า นักเรียนจะต้องรู้และเข้าใจการออกเสียง รู้จักพยัญชนะและสระใน รูปสัทอักษรพินอิน พร้อมเปรียบเทียบกับอักษรจีน สามารถประสมเสียงพยัญชนะกับสระได้ รู้และเข้าใจการ ออกเสียงต่อเนื่องและการเปลี่ยนเสียง การแยกแยะเสียง สามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษร และความหมายได้ รู้ว่าภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียง และเสียงเบา 1 เสียง เมื่อเข้าใจหลักการเบื้องต้น เช่นนี้จึงสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนในขั้นสูงขึ้นไปจนสามารถออกเสียงได้อย่าง คล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งออกเสียงด้วยทำนองเสียงและน้ำหนักเสียงเพื่อสื่อสารความพิเศษได้

ผู้วิจัยได้เห็นถึงปัญหาทางการอ่านออกเสียงพินอิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวดง ที่เรียนในรายวิชาภาษาจีน ถึงแม้ว่านักเรียนจะเคยผ่านการเรียนเกี่ยวกับสัทอักษรจีนแล้ว แต่นักเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถอ่านพินอินได้อย่างถูกต้อง โดยมักเกิดความสับสนระหว่าง การอ่านพินอินของภาษาจีนกับภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนจำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไม่ได้และไม่สามารถผสมเสียงเพื่ออ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยัง พบว่าวิธีการสอนที่ใช้ยังไม่เหมาะสม กับผู้เรียน และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้อง กับลักษณะของผู้เรียนส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

จากปัญหาด้านการอ่านออกเสียงและการผสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ของนักเรียน ผู้วิจัย จึงได้ศึกษาแนวทาง ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาจีน โดยพบว่าใช้แนวทางการสอนด้วย “แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน” มีงานวิจัยของ กิตติพงษ์ เสนาะสรรพ (2560) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรจีนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โดยใช้แบบ ฝึกทักษะ โดยเลือกนักเรียนจำนวน 6 คน ที่มีปัญหาในการอ่านสัทอักษรจีนมาพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ทั้ง 6 คนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ กชนันท์ เข้มสกุลทอง และคณะ (2562) ที่จัดการเรียนสอนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน ซึ่งผลวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาระดับความสามารถโดยรวม พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน อยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแบบฝึกทักษะการอ่าน พินอิน มาพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มนี้ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 สามารถนำ “แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน” ไปใช้อย่างถูกต้อง ผสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการศึกษา/การวิจัย

1. เพื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวดงหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ว่ามีคะแนน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้หรือไม่
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านพินอินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวดง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวดง ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ การอ่านพินอินโดยใช้แบบฝึกทักษะ

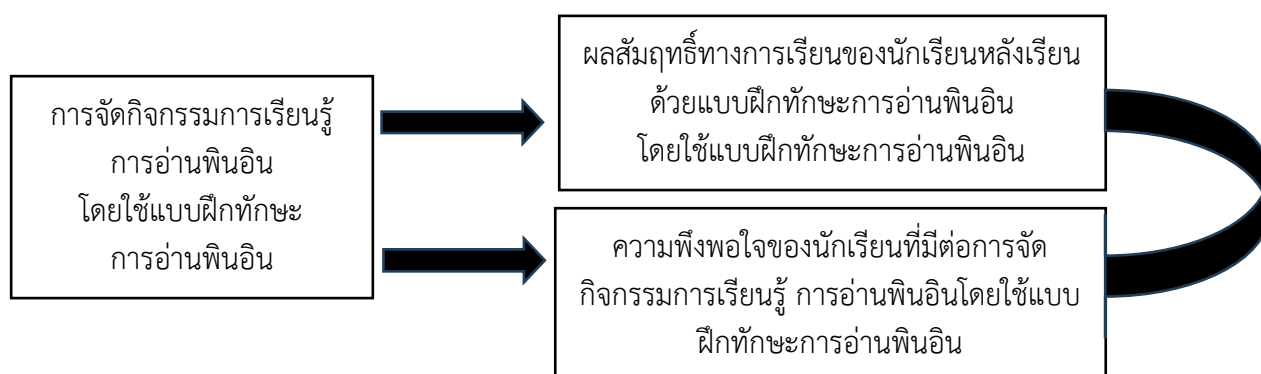
สมมติฐานในการศึกษา / การวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวดง หลังเรียนด้วยแบบฝึก ทักษะการอ่านพินอิน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านพินอินโดยใช้แบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

กรอบการวิจัย

1. ประชากรในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านห้วยดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 จำนวน 431 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียน บ้านห้วยดง อำเภอนาดูน จังหวัด มหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมาย ให้เป็นผู้สอน และภายในห้องเรียนมีนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย เรื่องต่อไปนี้

- 3.1 พยัญชนะในภาษาจีน
- 3.2 สระในภาษาจีน
- 3.3 วรรณยุกต์ในภาษาจีน
- 3.4 การประสมคำ

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านพินอินโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน

4.2 ตัวแปรตาม

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพิน

4.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านพินอินโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สัทอักษรพินอิน (Pinyin) หมายถึง ระบบการเขียนภาษาจีนกลางโดยใช้อักษรโรมัน เพื่อแสดงเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ตามหลัก สัทศาสตร์ ใช้เป็นแนวทางในการออกเสียง การสะกด และการถอดเสียงของคำภาษาจีนกลาง
2. แบบฝึกทักษะ (Skill Exercise) หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการฝึกปฏิบัติ ฝึกฝนและทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น
3. แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน (Pinyin Reading Skill Exercises) หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สัทอักษรพินอินในการฝึกออกเสียงและอ่านภาษาจีนกลาง โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านพินอินของนักเรียน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้เรื่องการอ่านพินอิน ซึ่งวัดจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ครอบคลุมเนื้อหาที่สอนทั้งหมด
6. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ (Learning Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ซึ่งครอบคลุมด้านความชอบ ความสนใจ ความพอใจ และการเห็นคุณค่าในการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอิน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยดง” วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านห้วยดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 431 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านห้วยดง อำเภอนาดูน จังหวัด มหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สอน และภายในห้องเรียนมีนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) หน่วยที่ 2

เรื่อง **第二课：你喜欢吃什么？** (คุณชอบกินอะไร?)

ลำดับ	เนื้อหา	รายละเอียด	เวลาเรียน
1	การประสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ b, p, m, f, d, t, n, l	ฝึกอ่าน ออกเสียง และผสมเสียงกับสระและวรรณยุกต์	1 ชั่วโมง
2	การประสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ g, k, h	ฝึกอ่าน ออกเสียง และผสมเสียงกับสระและวรรณยุกต์	1 ชั่วโมง
3	การประสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ j, q, x, z, c, s	ฝึกอ่าน ออกเสียง และผสมเสียงกับสระและวรรณยุกต์	1 ชั่วโมง
4	การประสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ zh, ch, sh, r, y, w	ฝึกอ่าน ออกเสียง และผสมเสียงกับสระและวรรณยุกต์	1 ชั่วโมง

2. แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดทำโดยผู้วิจัย ประกอบด้วยกิจกรรมฝึกอ่าน และผสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในภาษาจีนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านพินอินของนักเรียน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ ใช้สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนหลักการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์โดยอ้างอิงแนวของ (สุรวาท ทองบุ, 2550)

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านพินอินโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-point Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในปีการศึกษา 2567 เพื่อใช้ในการทดลองจริงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาของวิชาภาษาจีน โดยกำหนดเนื้อหาเป็น 1 หน่วย จำนวน 1 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 4 ชั่วโมง ในหัวข้อ **第二课：你喜欢吃什么？** คุณชอบกินอะไร? ซึ่งเน้นการประสมเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในกลุ่มต่าง ๆ (b, p, m, f, d, t, n, l; g, k, h; j, q, x, z, c, s; zh, ch, sh, r, y, w) ชั่วโมงละ 1 กลุ่มเสียง

1.1 การจัดทำ: จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน และแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียน โดยศึกษาจากรูปแบบของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.2 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (ตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล

1.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพและความเหมาะสม ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับเหมาะสม

1.4 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

2. การสร้างและหาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน

ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียน และแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และขอบข่ายเนื้อหา รวมถึงศึกษาเทคนิคการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การจัดทำ: สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน วิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีเนื้อหาครอบคลุม พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

2.2 ทดลองใช้กลุ่มเล็ก (Try out 1:100) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านหัวดง จำนวน 35 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนอยู่ โดยสังเกตพฤติกรรมการเรียนและความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อนำปัญหามาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง

2.3 ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง ข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองจริง

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปฏิบัติ 20 ข้อ)

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยสร้างตามแนวการสร้างและหาคุณภาพแบบ อิงเกณฑ์

3.1 ขั้นตอน: ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตรด้านเนื้อหาและเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ (สมนึก ภัทธีธนี, 2544; บุญชม ศรีสะอาด, 2545; และสุรวาท ทองบุ, 2550) วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สร้างตารางวิเคราะห์ กำหนดจำนวนข้อและระดับพฤติกรรม และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านพินอิน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) จำนวน 10 ข้อ เพื่อใช้จริง (สร้างขึ้น 15 ข้อ)

4.1 ขั้นตอน: ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม (สมนึก ภัทธีธนี, 2544; บุญชม ศรีสะอาด, 2545; และสุรวาท ทองบุ, 2550) สร้างแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ

4.2 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IC: Index Congruence)

4.3 วิเคราะห์หาค่า อำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total Correlation) คัดเลือกข้อคำถามที่ดีที่สุดไว้ใช้ จำนวน 15 ข้อ (แม้ว่าจะตั้งเป้าใช้จริง 10 ข้อในตอนแรก) โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00

4.4 จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้จริงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบการวิจัยก่อนแบบวิจัยแบบทดลอง (Pre-Experimental Designs) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบวิจัยที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวแบบสุ่มและมีการเก็บรวบรวม ข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง (Randomized One Group Pretest Posttest Design) ดังนี้

กลุ่ม	การสุ่ม	การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	ทดลอง	การทดสอบหลังเรียน (Posttest)
E	R	O ₁	X	O ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

X แทน การทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน

R แทน การได้กลุ่มตัวอย่างมาโดยการสุ่ม

O₁ แทน การเก็บรวบรวมข้อมูล/การทดสอบก่อนเรียน Pretest

O₂ แทน การเก็บรวบรวมข้อมูล/การทดสอบหลังเรียน Posttest

จากแบบการวิจัยข้างต้นได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ทำการทดลองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 55 นาที โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการศึกษา ทดลอง และพัฒนา
2. พบครูประจำชั้นหรือครูพี่เลี้ยงของห้องที่ทำการทดลองเพื่อชี้แจงรูปแบบงานวิจัยและขอความร่วมมือ
3. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 1 วัน คือ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2567
4. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 6 ธันวาคม 2567 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น
5. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน เรื่อง เวลาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 55 นาที ระหว่างวันที่ 23 ธันวาคม 2566 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2567 โดยเมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้เสร็จในแต่ละเรื่องของหนังสืออ่านเพิ่มเติมผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบย่อยท้ายบทเรียนทั้ง 1 เรื่อง
6. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จนครบตามกำหนด ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 28 มกราคม 2567
7. หลังจากทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการ แจกแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
8. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา IOC (Index of Item Objective Congruence) (สุรวาท ทองบุ, 2550) โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ .50 ถึง 1.00

1.2 การหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน วิเคราะห์ดังนี้

1.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (r_{xy}) โดยใช้สัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item - total Correlation)

2. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อความเหมาะสมของแบบ

ฝึกทักษะการอ่านพิน สำหรับระดับความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น จะนำไปเทียบเกณฑ์การแปลผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 - 5.00	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 - 3.50	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

5.3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านพินอื่นของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่นกับเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70) โดยการทดสอบ (t-test One Sample Group)

5.3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านพินอื่นของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบ (t-test Dependent Sample)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอื่นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอื่นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

ตาราง 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด

แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน	n	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์ ร้อยละ 70	df	ค่า t
	35	16.17	2.13	7	34	25.47

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 25.47 ซึ่งสูงกว่าค่า t วิฤติ ซึ่งเท่ากับ 1.69 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอื่นของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่นหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอื่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ก่อนเรียน	35	20	7.66	2.41	34	35.43
หลังเรียน			16.17	2.13		

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 35.43 ซึ่งสูงกว่าค่า tวิกฤติซึ่งเท่ากับ 1.69 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านพินอิน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอินของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวดง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการวัดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. เมื่อเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น	4.28	0.32	มาก
2. การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินสามารถนำไปใช้ได้	4.13	0.57	มาก
3. แบบฝึกทักษะการอ่านพินอินส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตัวเอง	3.98	0.78	มาก
4. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น	4.35	0.17	มาก
5. มีการจัดเนื้อหาของแบบฝึกเป็นหมวดหมู่	4.18	0.55	มาก
6. ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและรับฟังความคิดเห็น	4.33	0.24	มาก
7. ขั้นตอนของกิจกรรมในแบบฝึกนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.05	0.69	มาก
8. การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินทำให้มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนมากขึ้น	3.95	0.70	มาก
9. ผู้สอนมีการแจ้งคะแนนวัดผลและประเมินผลเสมอ	4.03	0.69	มาก
10. ความพึงพอใจโดยรวมที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน	4.20	0.53	มาก
รวม	4.15	0.39	

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านพินอิน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อที่ 4 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือข้อที่ 8

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

11. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านพินอินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินที่จัดทำขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านพินอินของนักเรียน โดยครูผู้สอนได้มีการให้คำแนะนำ ติดตามความก้าวหน้า และให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถอ่านพินอินได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กชนันท์ เข้มสกุลทองและคณะ (2562) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการออกเสียง โดยใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเสียงสัทอักษรพินอินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะชุดฝึกการอ่านพินอินใช้แนวการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนมีบทบาทในการสอนอ่านสะกดพินอิน การออกเสียงวรรณยุกต์ ตลอดจนให้คำปรึกษาและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน สามารถอ่านคำศัพท์ได้ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ กชนันท์ เข้มสกุลทองและคณะ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการออกเสียง โดยใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีผลการวิจัยคือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากว่า ชุดฝึกการอ่านพินอิน ใช้การเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูผู้สอนมีการสอนอ่าน สะกดพินอิน การออกเสียงวรรณยุกต์และ ครูผู้สอนจะคอยให้คำปรึกษากับนักเรียนทุกคนอย่างเอาใจใส่ และร่วมกันคอยชี้ถึงความสำคัญในการเรียนภาษาจีน จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนภาษาจีน และการอ่านภาษาจีนในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในระดับดีนักเรียน สามารถอ่านคำศัพท์ได้

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินเรื่อง เวลา มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอินเรื่อง เวลา มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมทุกข้อมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากว่า นักเรียนส่วนมากมีความชอบในการเรียนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และชื่นชอบในการเรียนภาษาจีน นอกจากนี้ยังมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทั้งนี้ยังมีความชอบในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินอินที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้ระดับความพึงพอใจโดยรวมทุกข้อมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ภาณุกรณ์ จันทรสว่าง (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพินอิน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน (ค.บ.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยมีผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพินอินพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพินอินโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.23$, S.D. = 0.74) และ กชนันท์ เข้มสกุลทองและคณะ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการออกเสียง โดยใช้ชุดฝึก

การอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งผลคือนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดแบบฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะนักเรียนให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน รวมทั้งมีความตั้งใจเรียน จากการวิจัยพบว่า ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการหา คำตอบด้วยตนเอง และมีความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำ ความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องในการออกเสียงของตนเอง และครูผู้สอนสามารถเน้นย้ำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ แต่หากนักเรียนมีจำนวนมาก ครูผู้สอนสามารถมีการปรับเวลาตามความเหมาะสมได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความรู้ ความพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียนและนำข้อมูลที่ได้ มาปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
2. ควรนำกิจกรรมที่น่าสนใจต่าง ๆ มาใช้ เช่น การใช้แอปพลิเคชันสอนพินอิน หรือสื่อเสียง เพื่อเพิ่มความสนใจและเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้
3. ควรศึกษาผลในระยะยาวของการใช้แบบฝึกทักษะ เช่น การคงอยู่ของความสามารถในการอ่านพินอินหลังจากผ่านไปหนึ่งภาคเรียน เพื่อประเมินความยั่งยืนของผลลัพธ์การเรียนรู้

บรรณานุกรม

- กชนันท์ เข้มสกุลทอง, ศาวพา บัวศรี และนุจรี สี่แก้ว. (2562). *การพัฒนาทักษะการออกเสียง โดยใช้ชุดฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษรพินอิน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร* [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- กิตติพงษ์ เสนาธรรม. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรพินอินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ* [รายงานการวิจัยที่ไม่ได้ตีพิมพ์].
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุริยาสาน.
- ภานุภรณ์ จันทรวงศ์. (2561). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพินอินสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน (ค.บ.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ใน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (บ.ก.), การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวิจัย ครั้งที่ 6. (น.774-782). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.*
- https://rdi.mcruc.ac.th/mcru_nc/file/conference-report/ConferenceReport6.pdf
- สมนึก ภัททิยาณี. (2544). *การวัดผลการศึกษา*. ประสานการพิมพ์.
- สุรวาท ทองบุ. (2550). *การวิจัยทางการศึกษา*. อภิชาติการพิมพ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการสอนภาษาจีน*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.